

עין משפט
גר מצוה

ביקורותיך. פי' בקושרים לנכודך לשון יקר חזל במהלים פירש ביקורתך לשון ביקור וכן (חזק המצח) יהיה לי לנצח ואע"פ שהי"ד יתירה מנויה היא במסורת עם יו"ד של מי נתן למשיח כלומר מבקרותך לך ועמידות לשרוך:

הא דלא משני ממני
כרשב"ג דאמר (שימכר כולו (ב) סדר
ממני יין נסך וצדקה ונמי שכו
מותר חזן מדמי מותן דיעלה ליה
לאוקמי כרבתן אי נמי שכו מותר
משמע על שכו אי נמי דהא
אפילו רבן שמעון בן גמליאל מודי
דכסא אזי דרר יוסא יון חזן הכבוד
הא דלא משני ממני

מסורת הש"ס

[illegible]

1. בנות מלכים
בִּירוֹתֶיךָ נִצְבָה שָׁל
לִמְיֶיךָ בְּתָם אוֹמֵר:
תִּהְיֶה מִה י
2. וּמַעֲלָם לֹא שָׁמַע
לֹא הָאֵלֹהִים עֵץ לֹא רָאָהָ
אֱלֹהִים וּלְחָרָה יִשְׁעָהּ
לְמַחְבֵּה לֹה
יִשְׁעִיהָ סָד 2

(א) גמ' למיתרא דלגין לאו דרכיה הוא לאומיניה:
(ב) תיב' דיה טעמא וכו'
טנו לעובד כוכבים חזן
מדמי יין נסך שבו וסאן:

חומר נמי לעצב. הסוד
שלא ייה עליה אלא חמשת
של יום אחד (ב"מ ט"ז).
מאורא לאורא. מתקן
דלילה לתקן דלילה (שם).
למיטרה. לחזור ולשפול
נעיר מי מוכר מזונות
(שם).

פלה לעבודת כוכבים
אִיזוהו גר תושב כל
חברים שלא לעבוד ע
היהא להחיותו והאמרת
יוחנן יגר תושב ועבדו
הרי הוא רחמי שיהיו
העבד עבדו

אמר. ונעם דלא אמר ליה לעשותי
 ערב: ולא קשיא. מחמי דקמי
 מותר כגון העבר לי חבית פירות
 ונמאלת חבית של יין נכך ביניהן שדי
 פירות להגדה אל"ן של שקל מדי
 עבד כוכבים ואינן משתרו דהא לא
 שדל שבר ההוא חבית כבדי אינן
 דכל חדא קנין אגרה כפשי נפשא:
 ובגמרא דרי לא אמר ליה לעשותי
 ערב הוי כל שכרו אסור כגון דלמך
 ליה העבר ק' חביות בק' פירות
 דכל כמה דלא אעביניהו למלכו לא
 הוי ליה מדיי אגרה כולי אינן
 שייך ביה: והספני. בניהוחא: מסיא
אטריין ליה. לנאמשוינן דלגרה לא
 אלגין מקבל ליה ושרי: לנינו. של
 יין נכך לאו דריכה לאומיניה הלכך
 אגרה לאו עליה קא ממיינב: של
 אומי. דדרך. אפילו הוה מהלך ב'
 ימים: מי אמרינן ליה. למך נכר
 ליה פחת לו שכר הלגין וסיון דרי לא
 מוסיב לא מנמי ב' מוסיב נמי אגרה
 לאו עליה ממחייב ושרי: ס"ד.
 דשוכר מניח עליה מוזהר כל הדרך
 וחמר אינו מניח אלא מוזהר יום אחד:
א' דפשי למנן. דדרך הליכת
 מולאין מוזהר ליכא כל שעה: מאלנא
 לאנא. מתקט למעט מהלך יום אחד כמו
 נטל ועבר תחתא אוריין? דמרחבי:
 הוה

כפרוטה והתניא: יהשוכר את הפועל ואמר לו העבר פרוטות ונמצאת חבית של יין נסך ביניהן שכרו כפרוטה ונמצאת חבית של יין נסך ביניהן שכרו מותר להביא עליה יין נסך שכרו אסור: הא תו ל"ל היינו ליה שכרה לישב עליה אע"פ שהניח עובד כוכב מותר למימרא דלגין לאו (א) דינא הוא לאותוביה ורמינו שוכר מניה עליה בסתו וליגנתו מוזנותיו לא אותו ח מעקב עליו חמר מניה עליה שעורין ותבן ומוזנותיו ואילך שוכר מעקב עליו אמר אביי נתי דלגין דינא לא מותיב ליה מי אמרין ליה נבי ליה אגרא דלגנתו חמר נמי לעקב ואי דלא שכיח למזבן שוכר נמי לא ל"ל צריכא דשכיח למיטרח ולמזבן מאונא לאונא ולמזבן שוכר לאו דרכיה למיטרח ולמזבן אבוא דרב

בתי כרסי כרי וכן פ"ב דעירובין (דף ק:) ונעשית להם לזעלה וזה
דמהתגרמין בעיטתו דגמלל וזוהי כרסם (חשמה א) אומר כי היה גדי
ממחל יום למחל יום כמו לטעל ועבר תחלה ארזין דקסחריז והא דאמרי
אינו חושב כי עשר גדולות והא דכתיב גבע מלזן עד דמשמע שלזן
יחא וזהו המיל הבאם ארסחיה עברו עד ירשלים ו

כוכבים והכל דרך בני אדם ליקח
שכר מן הסנד כוכבים ויש לאסור
כל השכר וחילוקו זה יש בירושלמי
ולעיל ס"פ כל ה'למים (דף ט"ז)
אמר בו אמר הגדל ולפי המירוד דמיא
לאוקמה כרענן נחמא דלא תיקשי
בשומה כר"א דלית לו לעילי יש פדיון
לעצומה כוכבים ויולך נהאלי יש
המלת אף בלא זו וזה גורס וקיימא
לן כושיה ולמירוד האחר נמי יש לומר
שכרו מותר שמעמ בלא פדיון:
הא דאמר ליה העבר י' ק' חבית
בין פירושות. ובהא קאמר
בריימא כי לא אמר לו לעיתוי ערב
דכל כמה דלא עבריה למולחו לין
יכיט לו ימי הלך כנוריה אגרא ש"ך
בית קן לשון הקוגני' שמעמ על א"ל
לעיתוי ערב מותר ואע"ג שהיא
מאותם חביות שהתנה עמו וקשה
דמ"מ שכן האיסור מעורב בכל היסור
לכן נהאלי לפסד לעיתוי ערב אחר
שהשלים קבלתו אמר לו כן ואשמע'
שאל"ע שפי עשה עמו מנאי חדש
בפרוטו לפי משפון מזה הלא נהאלי
פרוטות וס"ד שהכל שכר אחד הוא
ותמאל שבכרו מעורב שכר יין וכך
קא שמעמ לן דשרי והוא לין כי כמעט
ביום של אחריו מתחר שכר השלים
קבלתו: **ה"ג** סר"ט שוכר מניח
עליה כסמו מלשון כסמ ולא גרס
כסמו דדבר פשוט הוא וכי ילך ערס
ואם תפרס כסמו שניה שיש לו אם
רגיל ללוכסה פשיטא שמוחר ואם לא
להחיר אלא' שאינו גרס היה לו
לפרס אלא' כסמו גרס והוא כסמ
קטנה שיושב עליה או נותן תחת ראשו
למראשותיו וכך הוא הגדול ששוכב
עליו והעולם טועים שאומרים לקטן
כל גלגול כסמ דרזיה מלשון תמיד
(פ"ב מ"ח) כסמ כסמו מלך וכן תמיד
בכלים (פ"ב כ"ח מ"ה) כך שעשאו קטין
ובסמ (פ"ג ע"ג) מתפתחות וגם במלך
(יחזקאל יג) לתתפסות כסמות עמך
אצילי ידים וכך הוא לשטוב עליו
כדמשמע פ' השולח (גיטין דף מז. וספ.)

דקדק (בראשית לז) וחסידים נכר הגמל אחריהם כר עברי של נוסט
כמקום התנועת לכבוד הבית: **מזרח** צ"י ממסע על העם
(ספרהדרין) וקד: עשר מקומות נסע אחרי רשע ואחרי חיים בהרמס
סם יליה אחם שחם אלו מקהם אלו הלכו תחילה ולו מקהם במקומות הללו
ועל הכל יחד אחם לפי שחם עמרה להיות עם צמחו היום: